

VUOSIKERTOMUS 2023

Kirjastoauto Loisku Lumpehinen aloitti säännölliset vierailut opistolla syyskuussa 2023.

Suunnittelu ja toteutus:
Petteri Pitkänen & Kati Ranta
Kuvataidelinjan sivut:
Kati Ranta
Kuvat:
Opiston kuva-arkisto ja Helena Strand
Julkaisija: Savonlinnan kansanopisto ry 2024

VUONNA 2023

Aloitin Savonlinnan kansanopiston rehtorina syyskuussa 2023 ja rakastuin heti työhöni; tähän paikkaan, ihmisiin ja kaikkiin niihin mahdollisuuksiin, joita aloin täällä nähdä.

Opiston upean henkilökunnan kanssa löysimme nopeasti uudet, hyvät energiat taloon ja iloitsimme yhdessä kehityksestämme, kasvustamme, uusista yhteistyökumppaneistamme ja erikoistumisestamme. Luovuudesta, yhteisöllisyydestä ja rakkaudesta. Opiskelijoiden määrä on lyhyessä ajassa tuplaantunut ja olen saanut palkata mukaan uusia ihania opettajia. Opisto on päässyt uuteen alkuun, jota hallitus ja henkilökunta toivoivat.

Jo heti alkuun sain ylpeänä todeta, kuinka korkeatasoista opiston suomen kielen opetus on. Täällä toteutuu kielen opiskelu ja opiskelijan kohtaaminen yksilöllisesti ja kokonaisvaltaisesti. Täällä ymmärretään, paremmin kuin hyvin se, mitä yhteisö ja yhteisöllisyys oppimisprosessissa merkitsee. Näin opetus on paljon enemmän, kuin ”pelkkää” kielen opetusta.

Opistovuotelaiset ja kuvisinja ovat nupullaan oleva supervoima, jonka tulevaisuutta olemme myös lähteneet ilolla ja rakkaudella suunnittelemaan. Myös heidän opiskelun arjessa toteutuu edellä kuvattu yksilön kohtaaminen ja yhteisöllinen toimintakulttuuri. Tämän kokonaisuuden innoittamana lähti loppuvuodesta rakentumaan ajatus Larp-opistosta, josta voisi rakentua opiston toinen kärkituote kielenopetuksen rinnalle ja, jonka alla voidaan opiskella pelillisyyden kautta ja liveroolipelaamiseen yhdistäen monenlaisia taito- ja taideaineita (edu-larp). Itse kunkin opiskelijan toiveet, tarpeet ja mielenkiinnon kohteet huomioiden.

Opistolla tehdään työtä rakkaudella ja välittäen. Meillä on upeita opiskelijoita, joista jokaisesta olemme ylpeitä. Teemme parhaamme, jotta meiltä eteenpäin ponnistavat opiskelijat kokisivat vahvistunutta toimijuutta yhteiskuntamme jäseninä ja omistajuutta omaan tulevaisuuteensa.

Ihailen vilpittömästi kaikkea sitä osaamista, jota pienestä talostamme löytyy. Tulemme yhdessä tekemään vielä vaikka mitä, joten tästä on hyvä jatkaa vuoteen 2024!

Kira Boesen
Savonlinnan kansanopiston rehtori

Opistovuosi-koulutuksessa nuori pääsee kokeilemaan omia siipiään

Esitellessäni Savonlinnan kansanopiston Opistovuosi-koulutuksen toimintaa tutustujille jaan toimintamme yleensä kolmeen kategoriaan: opiskelu, luovuus ja yllätykset. Opiskelulla tarkoitan valtakunnallisesta opetussuunnitelmastakin löytyviä teemoja, kuten arjentaidot, viestintä ja vuorovaikutus, aktiivinen kansalaisuus, peruskoulun täydennettävät aineet ja arvosanojen korottaminen. Nämä eri teemat ovat kuluneen kolmen vuoden aikana saaneet melko vakiintuneen sisällön, vaikkakin päivittämistä ja uudistamista tapahtuu jatkuvasti. Materiaalia on napattu sieltä ja täältä, joskus on kehitelty itse, mutta esimerkiksi erilaisten nuorisotalon verkostojen materiaalipankit ovat olleet todella hyödyllisiä.

Luovuudella tarkoitan opistomme kuvataidelinjaa, joka on toiminut valinnaisena opistovuosilaisille, sekä ensisyyksistä eteenpäin käynnistyviä uusia aluevaltauksia kuvataiteen rinnalla: musiikki ja media, näytteleminen ja kirjoittaminen, sekä Larp-linja. Edellä mainittuihin teemoihin olemme satunnaisesti pulahtaneet aikaisempienkin ryhmien kanssa, mutta tulevaisuudessa kaikessa on ns. ”enemmän lihaa luiden ympärillä”.

Yllätykset pitävät sisällään Opistovuodessa ylläpitämämme hetkessä elämisen ja innostumisiin tarttumisen filosofiat. Saatamme tutustua runouden perusteisiin tai opiskelija voi ehdottaa frisbeegolfin pelaamista. Joskus katsomme elokuvia ja vietämme yökoulua ja joskus pelaamme monta tuntia lautapelejä tai Wormssia opiston tietokoneilla.

Keskustelemaa ohjausta ja vuorovaikutteista opetusta

Opistovuodesta puhuttaessa näkee paljon ”hetki hengähtää” ja ”aikaa miettiä” -tyyppisiä lausahduksia. Käytännössä hengähtäminen on Savonlinnan kansanopistossa näkynyt siten, että 25 tunnin viikoittaisen lähiopetuksen aikana Opistovuosi-opiskelijat saavat melko vapaasti rytmittää ja tauottaa omaa työskentelyään. Päivinä, jolloin opiskelijat ovat hyvin väsyneitä, otamme hieman kevyemmin.

Ohjaamisessa painottuvat keskustelu, yhdessä oppiminen ja kokeilukulttuuri. Eri aihealueisiin ei ole rakennettu pitkiä luentoja, vaan materiaali keskittyy enemmän joko yksin tai yhdessä toteutettaviin pohdintoihin, ongelmanratkaisuihin ja erilaisiin tehtäviin, joiden tärkein rooli on harjoittaa nuorten omaa ajattelua ja luoda keskustelua.

Yritämme lähteä rohkeasti mukaan erilaisiin teemoihin ja projekteihin. Jos ryhmä sattuu innostumaan, niin saatamme viettää useamman viikon jonkin tietyn tehtävän parissa. Tästä ovat hyviä esimerkkejä Halloween-koristeet ja -asut, kissakahvilan pystyttäminen ja tuotteiden tekeminen joulumyyjäisiin. Eräs Opistovuosi-koulutukseen osallistunut nuori halusi todella kovasti päästä ajamaan nurmikkoa ruohonleikkurilla, joten kysyimme asiaa kiinteistömestariilta, ja pian nuori olikin ajamassa leikkurilla pitkin opiston pihvoja.

Jotta kynnys tulla aamulla opistolle olisi mahdollisimman matala ja nuoret saisivat onnistumisen kokemuksia, on mielestäni tärkeää ”tarttua siihen, mistä liikkuu” eli keskittyä asioihin, joista nuoret innostuvat ja joita he itse ehdottavat – mahdollisuuksien rajoissa. Kaiken vapauden ja vapaamuotoisuuden keskellä täytyy muistaa myös nuorten vastuuttaminen ja yhteiset säännöt.

Opistovuosi-koulutus vastaa moniin tarpeisiin

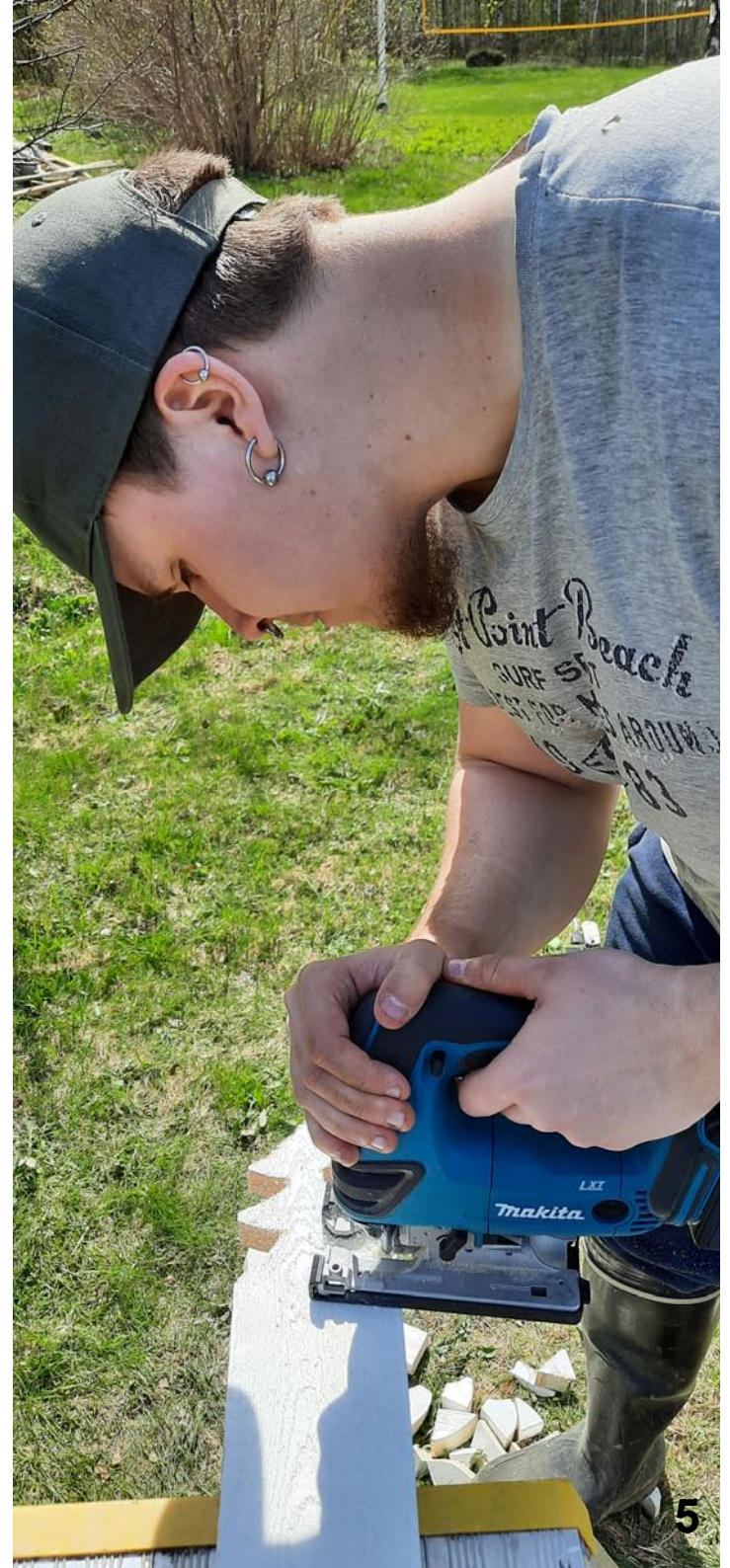
Opistovuosi on joillekin nuorille ollut paikka, jossa voi turvallisessa ja rennossa ympäristössä lähteä kokeilemaan siipiään, on se sitten opistolla asumisen kautta, oman itsetunnon kohottamisena puhumalla rohkeasti ryhmässä tai onnistumalla taiteissa. Jotkut nuoret haluavat korottaa peruskoulun arvosanoja tai täydentää puuttuvia opintoja. Opistovuoteen saatetaan tulla miettimään, että mitä lähtisi opiskelemaan seuraavaksi, tai sen takia, että jonnekin on pakko mennä. Jotkut nuoret tulevat kuntoutumaan.

Yksi lukuvuosi on loppupeleissä hyvin lyhyt aika yhdessä toimimiselle. Jos nuorella on paljon poissaoloja, on yhteinen aika sitäkin lyhyempi. Kuitenkin kaikki Opistovuosi-koulutukseen osallistuvat nuoret siirtyvät aina eteenpäin. Jotkut pääsevät opiskelemaan sinne, minne toivoivatkin. Jotkut seuraavaan etappiin, jossa he toivottavasti jatkavat pohdintaa siitä, mikä on heille tärkeää ja mitä he tulevaisuudelta haluavat.

Opistovuodessa minua on aina viehättänyt sen nuorisolähtöisyys: se, että nuoria kuunnellaan ja heidät otetaan mukaan päätöksentekoon. Se on nuorelle matalan kynnyksen opiskelupaikka, jossa korostuvat pienryhmätoiminnan vahvuudet. Opintojen aikana voi turvallisesti yrittää, epäonnistua, yrittää uudestaan ja lopulta onnistua. Toki jokainen epäonnistuminen on jo onnistuminen, jos sitä osaa pitää mahdollisuutena kasvaa ja oppia. Opistovuoteen mahtuu myös paljon naurua.

Olen hyvin innoissani siitä, että ensi syksynä voimme fasilitoida ja tarjota nuorille enemmän mahdollisuuksia kokea ja kokeilla yhdessä. Laajempi kattaus luovaa tekemistä ja Larp-linjan uudet toimintamallit mahdollistavat vahvuuslähtöisen työskentelyotteen entistä paremmin. Yksi kollegani opistolla sanoi mielestäni hienosti: ”voimme luoda nuorille tunteen, että se mikä heitä kiinnostaa, on oikeasti siistiä.”

Johannes Valtonen
Ohjaaja, Savonlinnan kansanopisto

OPISKELUA

A woman with short brown hair, wearing an orange sweater, is seated at a table, focused on a craft project. She is holding a small object, possibly a candle or a piece of wood, and appears to be painting or decorating it. The table in front of her is cluttered with various items: a blue jar, a metal cup, a red cup, a box of tissues, and some papers. In the background, another person wearing an orange patterned jacket is standing near a large window, also working on a project. The room has large windows that look out onto a snowy landscape with bare trees. There are bookshelves filled with books and other items in the background. The overall atmosphere is one of a busy, creative workshop or community center.

**Valmistaumista
joulumyyjäisiin**

Iloiset keväiset orvokin istuttajat

Luomuvokit ovat valmiita kasvamaan salaatin ja kakkujen koristeeksi

Omapolku opiskelijat kevätretkellä

Joonan työharjoittelun
kiitokset.

Kuvataiteen
dumplings
työpaja

SUOMEN KIELEN OPISELUSTA OPISTOSSA

KYSYMYKSET Hannalle ja Annalle

1. Mikä saa sinut hymyilemään?
2. Mikä on koulun paras paikka? Miksi?
3. Mitä outoja tai yllättäviä sanoja olet ihmetellyt suomen kielessä?
4. Mikä motivoi sinua opiskelemaan suomea?
5. Mitä odotit tältä suomen kurssilta? Täyttyivätkö odotuksesi?
6. Mikä oli mielestäsi hyödyllisintä suomen kielen opiskelussa? Keskustelut, kokeet, kieliopin opiskelu vai mikä?
7. Opiskelitko paljon suomea kotona? Millä tavalla?
8. Miten sinä opit parhaiten suomea? Puhumalla, kuuntelemalla, kirjoittamalla vai tekemällä tehtäviä?
9. Miksi työharjoittelu on mielestäsi hyödyllistä suomen kielen opiskelussa?
10. Mikä on parasta suomen kielen opiskelussa? Entä vaikeinta?
11. Haluaisitko suositella tätä opistoa uusille opiskelijoille? Miksi?

Hanna Hlinka

1. Kun minä tapaan iloisia opiskelijoita ja opettajaa.
2. Minusta se on opiston rannalla, koska minä voin nauttia upeista maisemista ja unelmoida.
3. Minusta se on sana ”pitää”, jolla on monta merkitystä.
4. Minä haluaisin elää tällä ja päättää asioita itsestäni, ilman kääntäjää tulevaisuudessa. Lisäksi haluaisin kiittää avusta suomalaisia ystäviäni suomen kielen avulla, jotka auttoivat minua. Sodan takia minä muutin Suomeen ja suomen kieli auttoi minua suuntamaan ajatukseni mielenkiintoisiin asioihin. Minä halusin ilmaista ajatukseni suomen kielen avulla suomalaisille ihmisille.
5. Minä odotin parantavani suomen kielen taitoja ja oppia suomea enemmän. Mielestäni onnistuin.
6. Tietysti nämä ovat tärkeitä. Minun mielestäni esseet ja sanakokeet ovat erityisen hyödyllisiä, joten se kannattaa tehdä ahkerasti.

7. Opiskelun menestys riippuu säännöllisestä tekemistä siis minä käytän paljon mahdollisuuksia opiskelussa vapaa ajalla. Esim. seuraan presidenttiä somessa, keskustelen aina suomalaisten ystävien kanssa, luen lehteä ja mainoksia, lainaan monta kirjaa kirjastosta (Pikku prinssi, Suomalaiset suurnaiset, Harjoitus tekee mestarin, marsalkka Mannerheim selkokielessä). Myös minun ystäväni ilmestyi kirjaa, jossa hän kertoo elämäkerrasta ja minä tutustuin hänen teokseen.
8. Minä opin suomea monipuolisella tavalla, erityisesti kirjoittamalla koetta ja tekemällä tehtäviä. Kaikki tehtävät vaikuttavat kielen kehitykseen.
9. Koska minä harjoittelin suomea enemmän puhumalla puhekielellä.
10. Tietysti ilmapiiri meidän ryhmässä, jossa me tuimme toisiamme opiskelussa. Myös meidän opettaja inspiroi minua, kun minä tarvitsin. Puheen ymmärtäminen oli vaikeaa.
11. Suosittelen lämpimästi tätä opistoa uusille opiskelijoille, koska minusta se on hyvä paikka, jossa on hyviä opettajia ja kokki. Jokainen voi oppia tai kehittää suomen kielitaitoja.

Hanna ja Anna Suomi 2 linjan opiskelijat istuttamassa kukkia

Anna Saastamoinen

1. Minua ilahduttaa, kun saan hyviä arvosanoja koesta tai testistä. Olen iloinen, kun saan kokeesta hyvät arvosanat.
2. Minusta kesä terassi on koulun paras paikka. Koska tykkään olla lounasta siellä. On mukavaa juoda kahvi ja nauttia kauniista maisemistä. Erityisesti tänä keväänä. Viime viikolla me istuttiin kauniita kukkia terassille.
3. Minua yllättää, että suomen kielessä paljon sama näköisiä sanoja. (paljon sanoja joita kuulosta sama näköinen). Esimerkiksi muuttaa, mutta, muta, muuten, muutama, muu, muta.
4. Minä haluan keskustella toisia ihmisiä kanssa. Haluan saada hyvä työpaikka. Tänä keväänä olin työharjoittelussa vaatekaupassa. Se oli hyvä kokemus, mutta minä tunnen, että ei riitä vielä kielitaso. Haluaisin puhua sujuvasti ja vapaasti. Haluaisin ymmärtää kuvasarja, esimerkiksi "Viivi ja Vagner". Kun minä ymmärrän tällaisia vitsejä, minulle tulee varmasti taso B2. Nykyään kun mieheni näytti minulle kuvasarja lehdessä, minä en ymmärrä mitään.
5. Kun aloitin opiskeleminen, halusin saada kielitaso B1. Luulen että se onnistui. Viime lauantaina kirjoitin Yki testi, katsotaan kahden kuukauden päästä, kun tulee tuloksen.
6. Minusta hyödyllinen oli keskusteleminen suomalaisten kanssa. Oli mukavaa puhua suomalaisten pojan kanssa. Lempi kumppani on Otso. Hän on aina positiivinen, aina hymyillä, ja yrittää puhua selkokielellä. Minusta myös Kokeet ovat tärkeää. Vaikka minä olen aikuinen nainen minä harjoittelen ja opiskelen ahkerasti VAIN, kun tiedän että koe on edessä (eteenpäin) (esimerkiksi seuraavana viikkona)
7. Kyllä, opiskelen. No minulla on varmasti 40 vihkoa. Kirjoitan paljon, koska luulen että kirjoittaminen auttaa muistaa parempi. Opiskelen oppikirja No niin 1 ja No niin 2. Myös oppikirja "samalla kartalla" on hyödyllinen minulle. Siinä on erilaisia hyviä tekstejä ja harjoituksia. Harjoitus tekee mestari – oppikirja jossa ovat erilaisia tehtäviä. Melkein joka aamulla yritän katsoa "selkouutiset" yli.fi. Opiskelen uusia sanoja sillä tavalla, että kirjoitta kortteja. Yhdellä puolella on suomeksi ja toisella puolella on ukrainaksi. Katson sarja ja elokuvia suomenkielisellä tekstityksellä.
8. Minä en voi jaksaa tehdä samalaisia tehtäviä ja harjoituksia. Siksi tykkään vaihtaa. Joskus puhumalla joskus kuunteemalla, joskus kirjoittamalla. Mutta jos minun täytyy valita vain yhden tapan, minä valitsisin puhumalla mielenkiintoisten ihmisten kanssa.
9. Minusta se oli erittäin hyödyllistä. Tutustuin hyviin ihmisiin. Minusta opiskeleminen koulussa on hyvää ja me opiskelemme kuin taimia kasvihuoneessa.
10. Suomen kielen opiskelussa paras oli keskustelutunnit suomalaisten kanssa. On vaikea, tunnen itseni tyhmäksi ja hölmöksi, kun puhun suomeksi. Siksi luulen, että kannattaa harjoitella enemmän. Vain puhumalla voi oppii puhumaan.
11. Kyllä, haluaisin suositella tätä opistoa uusille opiskelijoille koska opistolla on lähiopetus. Lähiopetus parempi ja arvokkaampi kuin etuopetus. On tärkeä olla jatkuvasti kieli ympäristössä ja kuunnella paljon. Opistolla on kokeneita opettajia ja hyvää ilmapiiri.

Ukrainan kansallispäivän juhlintaa

Keskusteluharjoituksia suomalaisten kanssa

Joulun taika konsertti
Tenori Kimmo Makkonen
Jarmo Eerikäinen, piano
Mariorvokki Marangi, viulu

SYVÄSUKELLUS OOPPERAAN YLEISÖKURSSI SYVENSI OOPPERAKOKEMUSTA

Yli 30 vuotta
oopperakursseja
opistolla

Diplomiurkuri Minna Raassinan
upea Sota ja rauha -konsertti

Sopraano Marjukka Tepponen
Jan Granbergin haastattelussa

SYVÄSUKELLUS OOPPERAAN YLEISÖKURSSI SYVENSİ OOPPERAKOKEMUSTA

Yli 30 vuotta oopperakursseja opistolla

Savonlinnan kristillisellä opistolla on saatu järjestää oopperakursseja jo yli 30 vuotta. Minulla on ollut ilo jatkaa Raili Kontisen työtä tällä saralla jo vuodesta 2000 alkaen. Olen toiminut oopperakurssien suunnittelijana ja organisoijana jo 23 vuotta. Se on ollut erittäin mieluista ja haastavakin tehtävä opetustyön rinnalla. Nykyään opistomme on Savonlinnan kansanopisto, joka on iloksemme Savonlinnan Oopperajuhlien yrityskumppani.

Kesällä 2023 toteutimme onnistuneesti Syväasukellus Oopperaan –yleisökurssin, johon osallistui iloinen joukko Savonlinnan oopperajuhlien vanhoja ja uusia ystäviä. Kurssilaisten toivomuksesta toteutimme oopperakurssilla kulttuurimatkan maakuntaamme. Kävimme tutustumassa Rantasalmen kauniiseen myöhäisgoottilaiseen kirkkoon, osallistuimme messuun sekä kuuntelimme kanttori Pekka Rönkkösen kirkon esittelyn ja hänen improvisaatiota upeilla uruilla.

Vierailimme Järvi-Sydämen kotoisassa ravintolassa Piian pitopöydässä. Iltapäivällä ohjelma jatkui harvinaislaatuksella kartanovierailulla Rantasalmen Wanhahan Pappilaan. Siellä kuuntelimme filosofian tohtoreiden Jorma Kaimion ja Maarit Kaimion ansiokkaat kartanohistoriikit sekä Rantasalmen historian esitelmät. Kurssin aikana osallistuimme jopa kahteen konserttiin, joista toinen oli Mustakallio laulukilpailun finaali Savonlinnasalissa ja toinen puolestaan diplomiurkuri Minna Raassinan upea kirkokonsertti ”Sota ja rauha” Savonlinnan tuomio-kirkossa, jonka urut ovat barokkiurut, ja sopivat erinomaisesti toivomaani teemaan. Savonlinnasali soveltuu erinomaisesti korkealaatuisiin klassisen

musiikin konsertteihin.

Kurssimme pidetty jokakesäinen luennoitsija, musiikkitoimittaja Jan Granberg esitteli ansiokkaasti musiikkinäyttein havainnollistaen eri oopperoiden juonen vaiheet ja oopperasäveltäjän sävellyshistorian vaiheita. Kesällä 2023 meillä oli ilo nähdä upea Gounodin Romeo ja Julia, Rossinin Sevillan parturi sekä Mozartin Taikahuilu.

Parasta oopperakursseilla on aina ollut loistava yhteishenki, erinomaiset luennot, mielenkiintoiset taiteilijatapaamiset ja kulttuurimatkat sekä tietysti opiston valmistamat herkulliset ateriat. Kesällä 2023 saimme tavata opistolla oopperalaulaja Marjukka Tepposen. Jokavuotiseen oopperakurssiin on kuulunut aina myös Savonlinnan Sorooptimistien järjestämä hyväntekeväisyyslounas eli Oopperalounas, joka järjestettiin viimeksi jo 28. kerran. Lounaalla luovutetaan perinteisesti stipendi jollekin nuorelle ansioituneelle laulajalle tai kuvataiteen opiskelijalle. Lounaalla esiintyi loistavasti tenori Johan Krogerius, Mustakallio laulukilpailun voittaja säestäjänään Jukka Nykänen, joka soitti ohjelmassa lisäksi kaksi omaa upeaa improvisaatiotaan teemasta Rauha. Haastattelin oopperalounaalla Oopperajuhlien johtajaa Ville Matvejeffia. Pääsimme kurkistamaan myös Olavinlinnan backstagelle hyvän opastuksen kera. Joka kesä käymme myös perinteisesti Waahdon terassilla oopperapäivän avauksessa, jossa on ilo kuulla upeita laulajia ja mielenkiintoisia haastatteluja.

Olen toiminut oopperakurssivastaavana opistolla vuodesta 2000 alkaen suunnitellen oopperakurssin ohjelman kurssilaisten toiveiden mukaiseksi. Joka

kesä olemme tehneet pieniä mukavia muutoksia ohjelmaan. Nämä piristävät meitä. Olen kiitollinen siitä, että opisto muisti minua ja Petteri Pitkästä yli 20 vuotisesta työstämme opiston hyväksi. Kiitokset opistolle ja kiitokset oopperakurssilaisille mielenkiintoisista vuosista!

Oopperakurssivastaava Helena Strand

“Parasta oopperakursseilla on aina ollut loistava yhteishenki.”

**Johannes Valtosta muistettiin
Nepsy-koulutuksen
suorittamisesta.**

**Elisa Yalcinia muistettiin
työn vakinaistamisesta
opettajahuoneessa.**

Ansio- ja kunniamerkit

Suomen Kansanopistoyhdistys myöntää kansanopiston hallituksen anomuksesta ansiomerkkejä kansanopistotyössä ansiomituneille.

Merkkien myötä kansanopistot muistavat ja kiittävät työntekijöitään ja luottamushenkilöitään.

Opiston itsenäisyypäiväjuhlassa 2023 rehtori Kira Boesen ja kehityspäällikkö Sami Ilvonon luovuttivat hopeiset ansiomerkit Helena Strandille ja Petteri Pitkäselle.

Hopeinen ansiomerkki annetaan menestyksellisestä työstä vähintään 20 vuotta kansanopistossa toimineelle työntekijälle.

Massey Fergusson palveli
1900 -luvulta syksyyn 2023

Valtra aloitti syksyllä 2023

TERVETULOA YKSIN, YHDESSÄ, PERHEEN KANSSA

HYVÄN MIELEN PÄIVÄÄN SAVONLINNAN KANSANOPISTOLLE

Aikataulu

- 13-14 Esitelmä: Mieli (Ritalassa)
- 14-16 Opistolla tapahtuu ???
- 15:30-17 Makkaraa ja vaahtokarkkeja nuotiolla rannassa
- Nuotiolla trubaduuri Matti Muhonen

Opiskelijoiden ja opettajien tehtävärasteja

- Kutista ajatuksesi
- Kellipaina kortti
- Lautapelihommia
- Kynsilakkautta
- Jututa opiskelijaa
- Maista maailmaa
- Jätä jälkesi
- Osallistu arvontaan - voita kurssirahaa
- Tapaa rehtori ja tutustu tulevaan
- Kerro meille toiveesi
- Päivän väri on vihreä

Ilmainen tapahtuma

MA 9.10. klo 13-17
Opistokatu 1

Mielenterveys on jokaisen oikeus

sko
Savonlinnan kansanopisto

mieli
Savonlinnan seudun mielenterveys ry

Maailman mielen-
terveyspäivä 11.10. -kampanja

#vihreävaloa
#maailmanmielenterveyspäivä

Suomi 1 -ryhmän pikkujoulutunnelmaa

Naistenpäivänä
kukitettiin
ahkerasti

Henkilökuntaa esiintyi opiston joulujuhlassa

Kuvataiteen kuulumisia vuodelta 2023

Mitä koet ja näet kun avaat oven kuvataiteen maailmaan? Se voi tarkoittaa sukellusta itseän ja kasvua niin taiteilijana kuin myös ihmisenä, tai se voi olla kevyt seikkailu tekniikoiden maailmassa. Se voi olla harjoittelua uuden kielen käyttöön koska kuvataiteen opettaminen tapahtuu pitkälle sanojen varassa. - Millainen on ovi kuvataiteeseen?

Asiaa ovesta

Kevät 2023 tarjosi paljon uusia kokemuksia opiskelijoille vaikka perinteisesti kevät on ollut kuvataiteessa erilaisiin asioihin syventymisen aikaa. Keväällä lina Parkkisen työnä oli ideoida ja toteuttaa kuvataideluokkaan johdettava ovi toisenlaiseksi. Ovi oli alkuperäiseltä väriltään tummanruskea ja mitänsanomaton. Ideointi alkoi pohdiskelulla mitä maalata oveen? Mahdollisuuksia oli vaikka kuinka paljon, mielipiteitä oli paljon. Vaikka työ oli yksilötyö niin paikka oli julkinen. Prosessi mahdollisti julkisen tekemisen ikään kuin omassa rauhasa, ainakin ajoittain. Ja pitkän prosessin jälkeen, linan käsittelyn jälkeen ovi muuttui ja kertoo tarinaa. Eli välillä on myös hyvä pysähtyä oven eteen ennen sen aukaisua ja nauttia.

lina Parkkinen, 2023

Paju

Kevään opintojen aikana opiskelijat ilmaisivat kiinnostuksensa pajutöihin. Sovin Liisa Huusko-Lahtisen kanssa, että tulisin hakemaan pajuja opiskelijoille koulupäivän aikana. Ja ottaisın muutaman opiskelijankin mukaan. Sain houkuteltua yhden opiskelijan matkaani ja niin ajoimme kohti pajupaikkaa. Oli kaunis keväinen keli, aurinko paistoi ja isot tiet olivat jo lumesta puhtaat. Mutta paikka minne menimme ei ollut ison tien varrella vaan jouduimme ajamaan myös pieniä hiekkateitä puiden varjossa. Tie oli luminen ja paikoittain ehkä jäinenkin. Minua oli myös varoitettu että lopputie olisi hyvin jyrkkä ja että siihen kannattaa varautua.

Lopulta pääsimme jo mainostetun mäen alle, taisin asiasta mainita myös opiskelijalle että nyt pitää ajaa kieli keskellä suuta. Tie oli kapeahko ja jyrkähkö, mutta arvelin että pärjään kyllä. Ja sen sijaan että voisin nyt jatkaa kertomusta käänteellä joka yllättää lukijan, on minun jatkettava ennalta arvattavaan suuntaan. Eli kaikista yrityksistä huolimatta minä ajoin ojaan. Ja siihen jäätiin hetkeksi. Ja sitten huvitti, totesin että nyt jatketaan kävellen. Keräsimme erilaisia pajuja monen monta nippua. Sillä aikaa traktori kävi vetämässä auton ojasta pois. Ja lastasimme pajut autoon ja niitä riitti kevään aikana usean opiskelijan useaan työhön.

Vasemmalla Lee Degeilh ja Jenni Koivula
Oikealla Liisa Huusko-Lahtinen

Rakukurssi

Keväällä järjestettiin myös opiston ensimmäinen rakukurssi. Opettajana toimi keramiikkataiteilija Outi Savolainen. Kurssi koostui kahdesta 2 päivän jaksosta. Outi aloitti kurssin pitämällä kiehtovan luennon rakukeramiikan historiasta samalla kun opiskelijat joivat teetä ja nauttivat pikkuleipiä. Eloisan keskustelun jälkeen Outi näytti perustekniikat halukkaille ja kokeneemmat pääsivät jo keskittymään omiin töihinsä. Ensimmäisen jakson aikana muotoiltiin ja viimeisteltiin työt. Opiskelijat tekivät ruukkuja, kuppeja ja myös hauskoja koekappaleita ja pieniä taideteoksia. Toinen jakso osui toukokuun lämpimiin päiviin. Tällöin olimme ulkona, ulos oli nostettu istuimia joissa odotella rupertellen toiminnan hetkiä. Rakupolttohan on paljolti odottamista. Vaikka lasittaminen rakutekniikalla on paljon nopeampaa kuin normaalipoltossa, lämmön nousun odottaminen lähes 1000 asteeseen tuntuu pitkälle. Polton jälkeen työt otetaan uunista ja niihin voi ruiskuttaa vettä, tämä aiheuttaa lasitteen säröt. Tämän jälkeen ne yleensä savustetaan metalli pöntöissä, jossa saadaan rakulle tyypilliset mustat sävyt

Pirjo Haatainen

Raija Vuontele

Taidenäyttely

Huhtikuun lopulla sain kuulla, että kuvataiteelle hankittaisiin näyttelytila Olavinkadulta noin kuukauden ajaksi. Meille tuli kiire miettiä näyttelyyn liittyviä asioita, jotta saisimme saamamme vastuun kunnialla hoidettua. Pidin luennon näyttelyn järjestämisestä, puhuimme vastuista, järjestelyistä ja tulevasta töistä. Mitä merkitsee näyttelyn nimi ja mitä tarkoittaa että näyttely on auki. Piti päättää näyttelylle nimi, miettiä valvonnat, kuljetukset, ripustukset, puhumattakaan näyttelyn kokoamisesta. Onneksi tiesin että materiaalia meillä olisi näyttelyyn jos toiseenkin.

Näyttelyn onnistumiseen tarvittiin laaja-alaista yhteistyötä. Rakensimme näyttelyn kahdessa päivässä, opistolta löytyi sermejä jotka helpottivat näyttelytilan jakamista ja töiden esillepanoa. Apua saatiin opiston henkilökunnalta monin eri tavoin. Julisteen suunnitteli ja toteutti Netta Pakarinen. Ja ovet olivat auki ensimmäistä kertaa 8.5. Kaksi opiskelijaa valvoi näyttelyä aina kerrallaan ja jos opiskelijoita ei ollut valvomassa - opettaja oli. Ja kun pahin stressi oli ohi, opettaja sairastui ja niin näyttelyn avajaisetkin sujuivat opiston johtajan avustuksella. Näyttely oli antoisa monin tavoin. Kävijät tykkäsivät näyttelystä, sen monipuolisuudesta ja ideoiden kirjosta.

Pirjo Haatainen

Ida Tallqvist

Olavinkadun taidenäyttely
8.5.-28.5.2023

Heidi Pekonen

Bau Bau

@sko_kuvis

Merja Peltopuro Vire-hankkeesta osallistui myös kevään toimintaan. Hän oli mukana ystävänpäivän tempauksessa jossa teimme koko koulun yhteisöllisen tekstiilitaideteoksen. Hän oli silloin tällöin myös kuvataiteen tunneilla ja teimme porukalla töitä taidepuutarhaan. Kokeiltiin kovikkeen käyttöä erilaisiin kankaisiin, joka todettiin sitten toimimattomaksi koska vesi muokkasi kangasta siten, että työt lysähtivät kesän aikana. Opiskelijat tekivät taidepuutarhaan myös keramiikkaa ja pajutöitä. Teimme kevään aikana myös useamman jäniksen, toisen opiskelija päällysti kankailla kuvataiteen oven viereen ja toisesta jäniksestä kehkeytyikin istuva poika. Keväällä 2023 taidepuutarha sai myös uusia kasveja ja kannon nokkaan istutettiin poika miettimään syntyjä syviä. Heidi Pekonen teki taideprojektinaan puutarhaan kangasviirit ja myös kuvauspaikan, jossa sai otettua itsestään hauskoja selfieitä. Kuvassa Heidi Ja Iida Tallqvist.

Jaa ottamasi kuva
#sko_kuvis

 sko
www.sko.fi

**Savonlinnan
kansanopisto**

Opistokatu 1, 57600 Sln
050 336 7137, info@sko.fi